

Kulturministeriet
Fuldmægtig Sabine Erlenbach
ser@kum.dk

Dato: 05-03-2020
J. nr.: 2020-036816

Rigspolitiet

—
Rigspolitiet
Polititorvet 14
1780 København V

Tlf.: 33 14 88 88
Email: politi@politi.dk

Høring over lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger), j.nr. 19/03706

Ved brev af 7. februar 2020 har Kulturministeriet fremsendt høring vedrørende forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger). Rigspolitiets bemærkninger hertil er angivet nedenfor.

1. Generelle bemærkninger til retshåndhævelseslovens anvendelsesområde

I lovforslaget henvises flere steder til, at lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger ("retshåndhævelsesloven")¹ finder anvendelse på arkivalier, herunder at der i visse tilfælde skal træffes afgørelse om indsigt i arkivalier efter retshåndhævelseslovens § 15.

Rigspolitiet skal i den forbindelse bemærke, at retshåndhævelsesloven finder anvendelse på Politiets, Anklagemyndighedens, herunder den militære anklagemyndigheds, Kriminalforsorgens, Den Uafhængige Politiklagemyndigheds og domstolenes behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og for anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, når behandlingen foretages med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder for at beskytte mod eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed, jf. retshåndhævelsesloven § 1, stk. 1.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at retshåndhævelseslovens § 1, stk. 1 udtømmende opregner, hvilke behandlingsformål der er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det er ligeledes Rigspolitiets opfattelse, at retshåndhævelsesloven ikke finder anvendelse på behandling af personoplysninger (arkivalier), der foretages med henblik på at varetage arkivmæssige formål, herunder på at sikre bevaring af arkivalier, der har historisk værdi eller tjener til dokumentation af forhold af væsentlig administrativ eller retlig betydning for borgere eller myndigheder.

Det kan således overvejes, om lovforslaget alene bør henvise til reglerne i databeskyttelsesforordningen og de supplerende regler i databeskyttelsesloven. I det omfang henvisningerne til retshåndhævelsesloven fastholdes, skal Rigspolitiet opfordre til, at det beskrives nærmere i bemærkningerne til lovforslaget, hvordan denne

¹ Lov nr. 410 af 27. april 2016 med senere ændringer.

finder anvendelse på personoplysninger, der alene opbevares med henblik på at varetage arkivmæssige formål.

2. *Behov for klar afgrænsning mellem arkivalier, der henholdsvis er og ikke er omfattet af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven*

I forhold til lovforslagets § 1, nr. 3 om § 34, nr. 1) i arkivloven, lovforslagets § 1, nr. 6, om §§ 39 a og b i arkivloven, samt lovforslagets § 1, nr. 7 om ophævelse af arkivlovens § 42 bemærkes, at der er behov for en klar afgrænsning mellem arkivalier, der henholdsvis er og ikke er omfattet af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Rigspolitiet skal i den forbindelse henvise til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 6, hvoraf det fremgår, at § 39 a indeholder ordlyden af den gældende § 42 i arkivloven, og at retten til indsigt efter den foreslåede § 39 b konkret kun vil have betydning for den type af papirarkivalier, som ikke i forvejen er omfattet af arkivlovens § 42 vedrørende digitale arkivalier.

Det bemærkes i den forbindelse, at ordlyden af den foreslåede § 39 a ikke er begrænset til digitale arkivalier, men til databeskyttelsesreglernes anvendelsesområde. Det kan i den forbindelse overvejes, om det mere eksplicit bør nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at retten til indsigt efter § 39 b alene vedrører de tilfælde, der falder uden for databeskyttelsesreglernes anvendelsesområde.

I den foreslåede § 39 b er det således ikke entydigt, om bestemmelsen har til formål at begrænse bestemmelsens anvendelsesområde til alene at omfatte arkivalier, der falder uden for databeskyttelseslovgivningen. Ordlyden af § 34 kan læses således, at § 39 b omfatter papirarkivalier, der *er* omfattet af databeskyttelsesreglernes anvendelsesområde (f.eks. uddatamateriale).

Hvis § 39 b skal ses som en supplerende bestemmelse til § 39 a, og bestemmelsen også skal omfatte papirarkivalier omfattet af databeskyttelsesreglernes anvendelsesområde, skal Rigspolitiet opfordre til, at det overvejes at tilføje en supplerende bestemmelse om sagsbehandlingen. Den supplerende bestemmelse skal fastlægge, at en begæring om indsigt efter § 39 b videresendes af det pågældende arkiv til den myndighed, der træffer afgørelse efter bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen. Alternativt kan der tilføjes en henvisning til den tilsvarende regel i den foreslåede § 39 a, stk. 3.

Det er således Rigspolitiets opfattelse, at vedkommende myndighed, der træffer afgørelse efter databeskyttelsesforordningen, altid bør træffe afgørelse om indsigt i arkivalier, der er omfattet af reglerne i databeskyttelsesforordningen. Det skyldes, at det kan være nødvendigt at begrænse retten til indsigt på trods af, at personoplysningerne er afleveret til arkiv. Se nærmere under punkt 3 nedenfor.

Rigspolitiet skal i forlængelse heraf bemærke, at det med fordel kan fremgå mere entydigt af lovforslaget, at det både vil være databeskyttelsesforordningens materielle regler og de tilknyttede rekursregler, der finder anvendelse på vedkommende myndigheds afgørelse om indsigt i arkivalier. Rigspolitiets afgørelser vil eksempelvis kunne påklages til Justitsministeriet, der er forvaltningsretlig rekursinstans for afgørelser, som Rigspolitiet træffer i første instans.

3. Retshåndhævelseslovens regler om retten til indsigt

Som beskrevet under punkt 1 ovenfor er det Rigspolitiets opfattelse, at retshåndhævelsesloven ikke finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages med henblik på at varetage arkivmæssige formål. Rigspolitiet skal opfordre til, at dette adresseres i lovforslaget.

Det er imidlertid Rigspolitiets vurdering, at de særlige hensyn og principperne bag reglerne i retshåndhævelsesloven fortsat skal iagttages efter, at personoplysningerne er afleveret til et offentligt arkiv, når en person fremsætter begæring om indsigt i oplysninger, der er afleveret af en kompetent myndighed. Det er på denne baggrund Rigspolitiets vurdering, at der i lovforslagets § 39 a bør ske en præcisering af bestemmelsen, således at det fremgår, at principperne bag retshåndhævelseslovens regler om indsigt finder anvendelse i de tilfælde, hvor en person over for et offentligt arkiv fremsætter begæring om indsigt i egne oplysninger.

Om baggrunden herfor kan det oplyses, at retshåndhævelseslovens kapitel 4 og 5 indeholder en udvidet adgang til at begrænse den registreredes ret til indsigt. De hensyn, der kan begrunde en begrænsning af den registreredes ret til indsigt, svarer i vidt omfang til databeskyttelseslovens § 22. I denne bestemmelse opregnes de hensyn, der kan føre til en begrænsning af retten til indsigt efter databeskyttelsesforordningen. Særligt retshåndhævelseslovens § 14, stk. 1, nr. 1 indeholder imidlertid en udvidet adgang til at begrænse den registreredes ret til indsigt. Det er for at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at det fortsat kan være relevant at begrænse den registreredes ret til indsigt på baggrund af hensynene i retshåndhævelseslovens § 14, stk. 1 efter, at personoplysningerne er arkiveret efter arkivlovens regler.

I arkiverede straffesager kan det således fortsat være relevant at begrænse retten til indsigt efter § 15 med henvisning til principperne i retshåndhævelseslovens § 14, stk. 1, nr. 1. Det gælder i de situationer, hvor indsigt i straffesagen vil kunne føre til, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.

Endvidere bemærkes det, at der med hjemmel i retshåndhævelseslovens § 16, stk. 4 er fastsat nærmere regler om den registreredes ret til indsigt i specifikke registre

på bekendtgørelsesniveau. Det gælder eksempelvis bekendtgørelse nr. 881 af 4. juli 2014 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister.

Endelig bemærkes det, at de hensyn, der kan give anledning til at begrænse retten til indsigt efter retshåndhævelseslovens regler, kan bestå i en længere årrække. Det er på denne baggrund Rigspolitiets vurdering, at *principperne* bag retshåndhævelseslovens kapitel 4 og 5 fortsat bør iagttages, når en person fremsætter begæring om indsigt efter retshåndhævelseslovens regler over for et offentligt arkiv. Det gælder uanset, at retshåndhævelsesloven ikke finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages med henblik på at varetage arkivmæssige formål. Dette bør udtrykkeligt hjemles i lovforslaget for så vidt angår arkivalier afleveret af politiet, som er omfattet af retshåndhævelsesloven.

4. Tekstnære bemærkninger

I punkt 2.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger henvises til bestemmelsen i de nugældende arkivlovs § 42. Det bør overvejes, om der i et eller flere af de i punktet anførte afsnit rettelig bør henvises til den foreslåede § 39 a.

Det bemærkes videre, at der umiddelbart ses at være en henvisning til § 42 i stedet for den foreslåede § 39 a, under lovforslagets punkt 2.2.1.

Rigspolitiet skal tillige bemærke, at de almindelige bemærkninger i lovforslaget flere steder henviser til reglerne i retshåndhævelsesdirektivet i stedet for retshåndhævelsesloven, der implementerer direktivet i dansk ret. Der henvises eksempelvis til bemærkningerne om retshåndhævelsesdirektivet på side 10 og 15 i lovforslaget.

Endelig bemærkes, at retshåndhævelseslovens regler ikke finder anvendelse på privates behandling af personoplysninger, og at henvisning til retshåndhævelsesloven i den foreslåede § 39 a, stk. 4 derfor bør udgå.

Med venlig hilsen

Louise Spangsberg Lundsager
fg. centerchef

Kulturministeriet

Att: Sabine Erlenbach

E-mail: ser@kum.dk

Politiets Efterretningstjeneste
Klausdalsbrovej 1
DK-2860 Søborg
Telefon: +45 33 14 88 88
Telefax: +45 45 15 01 90
E-mail: pet@pet.dk
Web: www.pet.dk

Dato: 5. marts 2020
Jour. Nr. 0203-06-882

Journalnummer bedes oplyst
ved henvendelse

Bemærkninger til forslag til lov om ændring af arkivloven (egenacces)

Ved e-mail af 7. februar 2020 har Kulturministeriet anmodet Politiets Efterretningstjeneste (PET) om bemærkninger i forbindelse med høring over lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger), jf. nr. 19/03706.

PET kan i den forbindelse bemærke følgende:

Ad § 39 b:

Samtykke

PET lægger til grund, at PET's materiale vil skulle behandles efter reglerne i § 39 b, da PET's virksomhed er undtaget fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, retshåndhævelsesloven og databeskyttelsesloven, jf. PET-lovens § 14, stk. 1.

Af § 39 b, stk. 1, fremgår, at *"En person kan over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt i egne personlige oplysninger i papirarkivalier, jf. dog stk. 2-3 og §§ 33-35."* Dette har PET forstået således, at egenacces i PET's materiale fortsat kræver tilladelse af PET, jf. § 33. Af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser på s. 19, 2. afsnit, fremgår dog, at *"...samtykket kun [gælder] for så vidt angår oplysninger om øvrige personer end den, der begærer om indsigt"*.

PET kan i den forbindelse oplyse, at PET har behov for en uændret adgang til at nægte samtykke til indsigt i materialet. Dette skyldes, at den tilgængelighedsfrist på 80 år for visse af PET's arkivalier, der er aftalt mellem Justitsministeriet og Kulturministeriet (80 års aftalen), er fastsat for at beskytte oplysninger, der kan føre til identificering af PET's humane kilder, oplysninger, som hidrører fra PET's udenlandske samarbejdspartnere eller klassificerede oplysninger, som PET har modtaget fra andre myndigheder.

Henset til at såvel ansøger som øvrige personer kan indgå i en sådan sammenhæng, at det kan være umuligt at beskytte de tre ovennævnte typer af oplysninger, vil en begrænsning i omfanget af samtykke efter PET's opfattelse være uforenelig med 80 års aftalen.

Derudover fremgår det på s. 12 under afsnit 2.2.1 om Kulturministeriets overvejelser om adgang til ikke-umiddelbart tilgængelige arkivalier, at *"det offentlige arkivs efterfølgende afgørelse om indsigt vil bero på en individuel konkret vurdering i forhold til hensyn angivet af ovennævnte myndigheder over for hensynet til, at den pågældende har ret til indsigt i egne oplysninger."*

Hertil skal det bemærkes, at det fremgår af § 33, at tilladelse til benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier *kræver* samtykke fra den afleverende myndighed. PET forudsætter således, at Rigsarkivaren kun tillader indsigt i det materiale, som PET har samtykket til.

Undtagelseshjemmel

Af § 39 b, stk. 2, fremgår, at *"...det offentlige arkiv til beskyttelse af hensyn til øvrige enkeltpersoners private forhold [kan] fastsætte vilkår for den videre benyttelse af oplysninger, jf. § 41."*

Af § 39 b, stk. 3 fremgår, at *"såfremt vilkår ikke er fuldt tilstrækkelige til at beskytte hensynet til øvrige enkeltpersoners private forhold, kan det offentlige arkiv undtage oplysninger fra indsigten"*.

Det bemærkes i den forbindelse, at PET lægger til grund, at § 39 b, stk. 2 og 3, kun vedrører de oplysninger, som PET efter høring i medfør af § 33, har samtykket til indsigt i.

Ad § 43 a:

For så vidt angår ændringen i klageadgangen, således at Rigsarkivets afgørelser i medfør af § 43 a, skal påklages til Kulturministeriet, er det PET's opfattelse, at der er et sikkerhedsmæssigt behov for, at Justitsministeriet fortsat kan behandle klager over afgørelser truffet i relation til PET's materiale. Dette skyldes, at der på grund af materialets klassifikation er særlige krav til den fysiske opbevaring af materialet, ligesom PET anser det for nødvendigt at begrænse indsigten i PET's klassificerede materiale til sikkerhedsgodkendte medarbejdere i Justitsministeriets Sikkerhedskontor.

Med venlig hilsen

Mette Kreiborg
centerchef

KLs svar på høring af forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger)

Kulturministeriet har 7. februar 2020 sendt forslag til lov om ændring af arkivloven om ret til indsigt i egne oplysninger i høring.

Med lovforslaget gives borgerne en ret til adgang til at få oplysninger om dem selv i de offentlige arkiver. Adgang gives ud for de nuværende regler som en dispensation evt. på vilkår såfremt der indgår oplysninger om 3. part.

Generelle kommentarer

I bemærkningerne til lovforslaget tages der efter KLs vurdering ikke højde for, at der med en ret til indsigt i papirarkivalier følger en øget administrativ opgave for kommunearkiverne til identifikation og fremfinding, for at kunne give de pågældende borgere adgang.

På baggrund af, at det med en ret til indsigt, vurderes at blive nemmere at få adgang til egne oplysninger, forventer KL, at flere borgere vil gøre brug af denne ret og at kommunearkiverne som følge af lovforslaget vil få en øget efterspørgsel.

KL er ikke enige i, som det fremgår bemærkningerne til lovforslaget, at kommunearkiver har pligt til at identificere arkivalier (afsnit 2.1.9). Kommunearkiver er forpligtet til at stille arkivalier til rådighed og vejlede (§ 7, stk. 3 og 4). Men hvor Rigsarkivet har hjemmel til at tage betaling for arkivundersøgelser, i form af identifikation og fremfinding, kan KL ikke genkende at kommunearkiver skulle være forpligtet til at foretage arkivundersøgelser.

Hvis der med lovforslaget lægges op til et identifikationskrav som det fremgår af bemærkningerne, uanset om borger skal have adgang via Rigsarkivet eller eget kommunearkiv, er der for KL, tale om en ny opgave for kommunearkiverne, som KL vil rejse som et DUT krav, for at kunne løse opgaven til gavn for borgere omfattet af lovforslaget.

Et ensartet serviceniveau der stiller borgere ens, er KL enige i.

Argumentationen om, at øget aktivitet ikke betyder flere mistede omkostninger, da der i forvejen ikke er en hjemmel til opkrævning for arkivundersøgelser, fokuserer alene på borgerens omkostninger, og ikke på kommunearkivets administrative omkostninger ved en øget aktivitet (flere og mere komplekse ansøgninger). Dette forhold vil ligeledes indgå i DUT kravet.

Forslagets økonomiske konsekvenser

KL forventer at rejse krav om compensation for forslagets merudgifter for kommunerne.

Dato: 6. marts 2020

Sags ID: SAG-2020-00817
Dok. ID: 2884781

E-mail: FLN@kl.dk
Direkte: 3370 3176

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

Øvrige kommentarer

Fremfinding af oplysninger på sagsniveau

Af bemærkningerne afsnit 2.1.1, s. 6 indgår en præmis om, at arkivalier registreres på sagsniveau og at offentlige arkiver kan fremsøge oplysninger via sagsnummer eller sagstitel.

Denne praksis er mest dækkende for digitale arkivalier, eller hvor der eksisterer en elektronisk registrering af sager. Arkiver har forskellig praksis for hvordan man registrerer sager, ligesom der over tid har der eksisteret forskellig praksis for, hvordan oplysninger er registreret.

Nogle eksempler er personoplysninger i en protokol, der skal findes via et register eller kartotek. Det kan også være registreret på morens fødselsdato. En protokol over børn født udenfor ægteskab, skal måske findes frem kronologisk i den rækkefølge de er indskrevet. I børneværnets protokoller kan personoplysningerne stå under datoen for det møde, hvor sagen har været behandlet. Arkivalier kan være registreret på pakke/bindniveau, uden at der i alle tilfælde findes tilhørende søgemidler. For at finde en given sag kan arkivet være nødt til at gennemse adskillige arkivæsker/protokoller.

Arkivindsigt på vilkår eller ekstrahering

Som det bemærkes i afsnit 2.2.2, indeholder dokumenter med oplysninger om enkeltpersoner ofte følsomme personoplysninger om flere andre personer. Hensyn til beskyttelse af øvrige personer skal som hovedregel sikres gennem fastsættelse af vilkår.

KL ser gerne, at det bliver præciseret i bemærkningerne, eller i form af en vejledning, hvornår arkiverne kan give indsigt ved at fastlægge vilkår og hvornår arkiverne skal ekstrahere oplysninger. Således at praksis så vidt mulig bliver ens hos de offentlige arkiver.

Ikrafttrædelsestidspunkt

I lovforslaget angives at loven træder i kraft den 1. juli 2020. De fleste kommunearkiver forventes at holde sommerferielukket i juli. Ikrafttrædelsesdatoen bør derfor være den 1. september 2020 eller *tidligst* den 1. august.

Forbehold

Inden for høringsfristen har det ikke været muligt at forelægge sagen og dette høringssvar politisk. Der tages derfor forbehold for den politiske behandling i KL's udvalg og KL's bestyrelse.

Med venlig hilsen

Ghita Thiesen
Kontorchef, Digitalisering og Teknologi

Dato: 6. marts 2020

Sags ID: SAG-2020-00817
Dok. ID: 2884781

E-mail: FLN@kl.dk
Direkte: 3370 3176

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

9. marts 2020

Sendt pr. mail til ser@kum.dk

J. nr.: 2020-4102-0020-3
Sagsbehandler
Ann K. Lauritzen
Tlf.: 24631687
Mail: alaur@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsens høringssvar

Kulturministeriet har ved mail af 7. februar 2020 (j.nr. 19/03706) anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger).

Domstolsstyrelsen har i den anledning følgende bemærkninger:

Indsigt i egne oplysninger efter forslag til nyt kapitel 7a

For så vidt angår udkastets punkt 6 om indsættelse af § 39 a, stk. 1 henvises der til lovforslag L 168 af 28. marts 2017 (retshåndhævelsesloven), de specielle bemærkninger til § 5, stk. 2, om bl.a. behandling til arkivformål, hvoraf følgende fremgår:

”Bestemmelsen omfatter alene behandling, der er omfattet af lovens anvendelsesområde. I det omfang, at der er tale om behandling med henblik på arkivformål i samfundets interesse eller i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed, som falder uden for lovens anvendelsesområde, vil behandlingen, herunder videregivelsen, i stedet skulle ske efter de ovennævnte regler i persondataloven og – fra den 25. maj 2018 – databeskyttelsesforordningen.”

Når personoplysninger er overført til Rigsarkivet til arkivformål i samfundets interesse vil oplysningerne dermed skulle behandles efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven og ikke retshåndhævelsesloven. Det betyder, at databeskyttelseslovens § 22, stk. 4 finder anvendelse på en anmodning om indsigt i f.eks. en straffesag, som er afleveret til offentligt arkiv af en domstol, og som er fremsat efter den foreslåede ændring i arkivlovens § 39 a, stk. 1. Af databeskyttelseslovens § 22, stk. 4 fremgår, at Databeskyttelsesforordningens artikel 13-15 ikke finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages for domstolene, når disse handler i deres egenskab af domstol. Det er Domstolsstyrelsens vurdering, at oplysningerne i arkivalierne vil blive behandlet af domstolene i deres egenskab af domstol i forbindelse med en indsigtsanmodning, som fremsendes af arkivet til domstolen til behandling.

Den foreslåede indsættelse af § 39 a, stk. 1 medfører således, at retten til indsigt efter databeskyttelsesforordningens artikel 15 ikke finder anvendelse når en domstol er vedkommende myndighed, og anmodningen fremsættes på det judicielle område, jf. den foreslåede ændring til arkivlovens § 39 a, stk. 3, under henvisning til

databeskyttelseslovens § 22, stk. 4. Registrerede personer har således ikke, efter den databeskyttelsesretlige regulering, ret til indsigt i personoplysninger, der behandles af en domstol på det judicielle område.

Indsigtsanmodninger i øvrigt, som vedrører domstolenes judicielle område vil fortsat kunne behandles og imødekommes efter reglerne i arkivlovens kapitel 7. Indsigtsanmodninger, som vedrører domstolenes administrative område vil kunne behandles efter den foreslåede § 39 a i arkivloven.

Domstolsstyrelsens skal til udkastets punkt 6 om indsættelse af § 39 a, stk. 4 om private arkivalier bemærke, at lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, ikke finder anvendelse for offentlige arkiver, jf. lovens § 1, stk. 1.

Dataansvarsforhold

Domstolsstyrelsen skal endvidere bemærke, at forslagets punkt 6 om indsættelse af § 39 a, stk. 3 giver anledning til nærmere overvejelser om dataansvarsforholdet for såvel den fremsatte anmodning som for de oplysninger, der anmodes om indsigt i. Forslaget kan således give anledning til at overveje, om det offentlige arkiv fungerer som databehandler for retterne (og andre myndigheder) i forbindelse med videresendelse af anmodningen fra den registrerede til retten. Det fremgår heller ikke af lovforslaget, om vedkommende myndighed skal fremsende besvarelsen og de oplysninger, der meddeles indsigt i til det pågældende arkiv eller direkte til den registrerede selv, samt i hvilket omfang der skal ske behandling af personoplysningerne hos arkivet. Afhængig af omstændighederne, kan det overvejes, om der er fælles dataansvar mellem det pågældende arkiv og den vedkommende myndighed og om dette er hensigtsmæssigt.

Øvrige bemærkninger

Domstolsstyrelsen skal til de almindelige bemærkninger punkt 2.1.10 og 2.2.6 bemærke, at henvisningen til retshåndhævelsesdirektivet rettelig bør være en henvisning til retshåndhævelsesloven, herunder retshåndhævelseslovens § 5, stk. 2.

Domstolsstyrelsen skal til de almindelige bemærkninger punkt 2.1.11 bemærke, at listen over regelsæt, hvori indsigt til egne oplysninger er reguleret, ikke er udtømmende.

Domstolsstyrelsen skal til de almindelige bemærkninger punkt 2.2.2 bemærke, at hensynet til beskyttelsen af øvrige personers oplysninger ikke er begrænset til følsomme personoplysninger – eller særlige kategorier af personoplysninger, som er betegnelsen efter databeskyttelsesforordningen og retshåndhævelsesloven.

Med venlig hilsen

Laila Lindemark

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
E-mail: ser@kum.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL 91325719
MIKL@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 20/00492-2

6. MARTS 2020

HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF ARKIVLOVEN

Kulturministeriet har ved e-mail af 7. februar 2020 anmodet om Institut for Menneskerettigheds eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger).

Instituttet har følgende bemærkninger:

1. SAMMENFATNING

Med lovudkastet foreslås det bl.a. at indsætte nye bestemmelser i arkivloven, som indfører en ret til indsigt i egne oplysninger, som opbevares hos Rigsarkivet eller øvrige offentlige arkiver omfattet af arkivloven.

Instituttet kan sammenfatte sine væsentligste anbefalinger som følger:

Forholdet til databeskyttelseslovgivning

Lovudkastet indeholder delvise beskrivelser i bemærkningerne af enkelte bestemmelser i databeskyttelsesforordningen. Herudover indeholder lovudkastet ikke nærmere overvejelser om forholdet til databeskyttelseslovgivningen.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der i lovudkastets bemærkninger foretages en vurdering af forholdet til databeskyttelseslovgivningens regler.

Aftaler om private arkivalier

Det fremgår af lovudkastet, at retten til indsigt i papirarkivalier på offentlige arkiver også skal gælde for visse typer af private arkivalier, og at den foreslåede bestemmelse for sådanne arkivalier kan gribe ind i allerede indgåede aftaler mellem den afleverende private aktør og det offentlige arkiv.

Det fremgår imidlertid ikke af bemærkningerne, hvilken vurdering det offentlige arkiv i sådanne tilfælde skal foretage. Det fremgår heller ikke, om det har betydning for vurderingen, hvis materialet oprindeligt er blevet afleveret til det offentlige arkiv under forudsætning af overholdelse af et eller flere vilkår, som vil skulle tilsidesættes, før materialet kan udleveres.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Kulturministeriet i lovudkastets bemærkninger nærmere redegør for den vurdering, som offentlige arkiver skal foretage i en situation, hvor der anmodes om udlevering af materiale, som tidligere er afleveret til arkivet under forudsætning af overholdelse af et eller flere vilkår.

Det fremgår ikke af lovudkastet, herunder i bemærkningerne, om en privat aktør, som tidligere har indgået aftale med et offentligt arkiv, vil blive hørt eller på anden måde inddraget, forud for, at et offentligt arkiv udleverer eller på anden måde gør en privatperson bekendt med indholdet af arkivalier, som den private aktør har afleveret til arkivet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Kulturministeriet i en bestemmelse i arkivloven eller i lovudkastets bemærkninger fastlægger, hvordan et offentligt arkiv skal forholde sig i situationer, hvor arkivet skal tage stilling til udlevering m.v. af materiale afleveret af en privat aktør.

2. KORT OM UDKASTETS INDHOLD

Det foreslås med udkastet at indsætte nye bestemmelser i arkivloven (§§ 39 a og b), som indfører en ret til indsigt i egne oplysninger, som opbevares hos Rigsarkivet eller øvrige offentlige arkiver omfattet af arkivloven.

Efter den foreslåede § 39 a kan en person over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt efter artikel 15 i databeskyttelsesforordningen og § 15 i retshåndhævelsesloven.

Efter den foreslåede § 39 b kan en person over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt i egne personlige oplysninger i papirarkivalier. Der kan fastsættes vilkår for den videre benyttelse af oplysninger i sådanne arkivalier af hensyn til beskyttelse af øvrige enkeltpersoners private forhold (stk. 2). Hvis vilkår ikke er tilstrækkelige for en sådan beskyttelse, kan oplysninger undtages fra indsigten (stk. 3).

3. FORHOLDET TIL DATABESKYTTELSESLOVGIVNING

Det fremgår bl.a. af udkastet, at en person som altoverskyggende hovedregel vil kunne få adgang til egne oplysninger i digitale arkivalier efter bestemmelserne i arkivlovens § 42, jf. databeskyttelsesforordningen og retshåndhævelsesdirektivet (udkastets almindelige bemærkninger, punkt 2.2.5).

Endvidere fremgår det, at borgernes indsigt i egne sager og oplysninger m.v., som er indeholdt i digitale arkivalier, skal følge datalovgivningens regelsæt om adgang til egne oplysninger, og at den nugældende bestemmelse i arkivlovens § 42 kodificerer, at indsigt i egne oplysninger i digitale arkivalier følger bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen.

Derudover er der andre steder i bemærkningerne delvise beskrivelser af enkelte bestemmelser i databeskyttelsesforordningen. Lovudkastet indeholder herudover ikke nærmere overvejelser om forholdet til databeskyttelseslovgivningen.

Af Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet fremgår det, at lovforslag, der indeholder bestemmelser inden for databeskyttelsesforordningens råderum, bør indeholde overvejelser i forhold til databeskyttelseslovgivningens regler.¹

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der i lovudkastets bemærkninger foretages en vurdering af forholdet til databeskyttelseslovgivningens regler.

Det fremgår af ordlyden af den foreslåede § 39 a, at en person kan fremsætte begæring om indsigt efter artikel 15 i databeskyttelsesforordningen og § 15 i retshåndhævelsesloven.

Instituttet bemærker, at databeskyttelsesforordningen har direkte virkning i Danmark, og at forordningens bestemmelser, herunder artikel 15 om ret til indsigt, har været gældende fra den 25. maj 2018. Det fremstår uklart for instituttet, om det er Kulturministeriets opfattelse, at retten til indsigt efter forordningens artikel 15 ikke efter gældende ret skal iagttages af Rigsarkivet og øvrige offentlige arkiver, hvis en borger fremsætter en sådan begæring til det pågældende arkiv.

¹ Vejledning om lov kvalitet, Justitsministeriet, juni 2018, punkt 2.7.5. Bestemmelser om behandling af personoplysninger, tilgængelig her, <https://lovkvalitet.dk/download/Lovkvalitetsvejledningen.pdf>.

Derudover er det uklart for instituttet, om det er Kulturministeriets opfattelse, at øvrige rettigheder efter databeskyttelsesforordningen, herunder artikel 16 om ret til berigtigelse af oplysninger og artikel 17 om ret til sletning af oplysninger, ikke skal iagttages af Rigsarkivet og øvrige offentlige arkiver.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Kulturministeriet i bemærkningerne nærmere redegør for begrundelsen for at indsætte den foreslåede § 39 a i arkivloven.

4. AFTALER OM PRIVATE ARKIVALIER

Det fremgår af lovudkastet, at retten til indsigt i papirarkivalier på offentlige arkiver også skal gælde for visse typer af private arkivalier. Dette kan bl.a. være tilfældet for arkivalier vedrørende private institutioner og organisationer, der har udført opgaver på forsorgsområdet m.v. (udkastets almindelige bemærkninger, punkt 2.2.4).

Det fremgår endvidere af lovudkastet, at for bl.a. sådanne private arkivalier kan den foreslåede bestemmelse gribe ind i allerede indgåede aftaler mellem den afleverende private aktør og det offentlige arkiv. Reglerne vil således skulle gælde med tilbagevirkende kraft.

Instituttet har forstået dette således, at hvis der måtte være indgået sådanne aftaler mellem den afleverende private aktør og det offentlige arkiv, så vil vilkår i de pågældende aftaler, som medfører, at materiale ikke kan udleveres til en privatperson, som materialet omhandler, blive tilsidesat. Det vil betyde, at udlevering af materiale, herunder fortroligt materiale, alligevel kan ske.

Det fremgår ikke af bemærkningerne, om der i sådanne tilfælde foretages en konkret vurdering af hensynet til borgeren i at blive gjort bekendt med oplysninger om sig selv over for hensynet til de eventuelle øvrige privatpersoner, som kan identificeres på baggrund af materialet, og hensynet til den private aktør. Derudover fremgår det heller ikke, om det efter Kulturministeriets opfattelse har betydning for denne vurdering, hvis materialet oprindeligt er blevet afleveret til det offentlige arkiv under forudsætning af overholdelse af et eller flere vilkår, som vil skulle tilsidesættes, før materialet kan udleveres.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Kulturministeriet i lovudkastets bemærkninger nærmere redegør for den vurdering, som offentlige arkiver skal foretage i en situation, hvor der anmodes om udlevering af materiale, som tidligere er

afleveret til arkivet under forudsætning af overholdelse af et eller flere vilkår.

Det fremgår ikke af lovudkastet, herunder i bemærkningerne, om en privat aktør, som tidligere har indgået aftale med et offentligt arkiv, vil blive hørt eller på anden måde inddraget, forud for, at et offentligt arkiv udleverer eller på anden måde gør en privatperson bekendt med indholdet af arkivalier, som den private aktør har afleveret til arkivet.

Instituttet antager, at der kan forekomme tilfælde, hvor den private aktør, som i sin tid afleverede materiale til et offentligt arkiv, fortsat eksisterer, og hvor det har formodningen for sig, at den private aktør i det mindste ønsker at blive gjort bekendt med, at et offentligt arkiv agter at udlevere materiale, som er blevet afleveret af denne aktør.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Kulturministeriet i en bestemmelse i arkivloven eller i lovudkastets bemærkninger fastlægger, hvordan et offentligt arkiv skal forholde sig i situationer, hvor arkivet skal tage stilling til udlevering m.v. af materiale afleveret af en privat aktør.

5. TILLADELSE ELLER KRAV PÅ INDSIGT

Det fremgår af lovudkastet (de foreslåede ændringer af §§ 33-35), at *tilladelse* efter bl.a. den foreslåede § 39 b i en række nærmere angivne tilfælde kræver samtykke fra den afleverende myndighed, Datatilsynet eller Domstolsstyrelsen.

§ 39 b i arkivloven foreslås indsat i et nyt kapitel 7a i arkivloven under titlen "Ret til indsigt i ikke-umiddelbart tilgængelige arkivalier".

Det fremgår af lovudkastets bemærkninger om adgang til ikke-umiddelbart tilgængelige arkivalier (punkt 2.2.1), at en afgørende forskel i forhold til de gældende regler vil være, at den person, som ønsker indsigt i egne sager, ikke skal søge om *tilladelse*, men får et *retskrav* på indsigt i egne oplysninger.

Det er uklart for instituttet, om der fortsat vil skulle søges om tilladelse, hvis det falder ind under de situationer, der er oplyst i de foreslåede §§ 33-35 i arkivloven, og hvor der kræves samtykke fra den afleverende myndighed, Datatilsynet eller Domstolsstyrelsen.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det i bemærkningerne tydeliggøres, om der vil skulle søges om tilladelse ved indsigt efter den foreslåede § 39 b i arkivloven i de

tilfælde, hvor der kræves samtykke fra andre myndigheder efter de foreslåede §§ 33-35 i arkivloven.

Der henvises til ministeriets journalnummer 19/03706.

Med venlig hilsen

Mikkel Lindberg Laursen

FULDMEGTIG

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
Att.: Fuldmægtig Sabine Erlenbach, ser@kum.dk

5. marts 2020

Vedr.: Høring over lovforslag om ændring af arkivloven

Danske Medier har med tak modtaget forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger) i høring.

Danske Medier finder det meget positivt, at Kulturministeriet med det fremsendte lovudkast etablerer en lovhjemlet ret for borgerne til at se og benytte oplysninger om dem selv, som opbevares hos Rigsarkivet samt de øvrige offentlige arkiver, som er omfattet af arkivloven. Lovændringen er i tråd med reglerne om ret til egenaccess i anden lovgivning, herunder offentlighedsloven, retsplejeloven og databeskyttelsesloven, og foreningen bifalder den foreslåede harmonisering, der ydermere sikrer, at en borger har samme adgang til indsigt i egne oplysninger hos offentlige myndigheder uafhængig af, hvorvidt oplysningerne findes i papirarkivalier eller i digitale arkivalier.

Danske Medier har med tilfredshed bemærket, at retten til indsigt i egne oplysninger også skal gælde for visse typer af private arkivalier, der indeholder oplysninger fra private institutioner og organisationer, som har udført opgaver på forsorsområdet. Foreningen finder, at det er afgørende, at der er indsigt i de opgaver, som selvejende institutioner m.v. udfører som en del af den offentlige forvaltning, og at vigtigheden af at sikre transparens og åbenhed naturligvis bør gælde den enkeltes indsigt i de oplysninger, som disse institutioner m.m. har behandlet om den pågældende borger.

Foreningen har endvidere noteret, at adgangen til indsigt i egne oplysninger i en offentlig myndigheds papirarkivalier forudsætter, at borgeren kan oplyse fra hvilken kommune og i hvilket arkiv de ønskede oplysninger befinder sig. Da det kræver en vis viden om arkivernes opdeling i statslige og kommunale arkivalier, samt det forhold at myndighederne gennem tid kan ændre sig/slås sammen med andre osv., foreslår Danske Medier, at vejledningspligten indskræpes over for de offentlige myndigheder for at sikre, at retten til egenaccess bliver en realitet i praksis.

Foreningen finder det afslutningsvis vigtigt, at ministeriet følger op på den faktiske implementering af forslaget, og går i den forbindelse ud fra, at Rigsarkivarens årlige rapport om tilgængelighedspraksis, der afleveres til Tilgængelighedsudvalget, på vanlig vis vil sørge for, at praksis, omfang samt sagsbehandlingstiden for anmodningerne om egenaccess dokumenteres udførligt.

Danske Medier står naturligvis til rådighed, såfremt ovenstående bemærkninger ønskes uddybet.
Henvendelse herom kan rettes til undertegnede på tlf. 33974000 eller e-mail cm@danskemedier.dk

Venlig hilsen

A handwritten signature in cursive script, reading "Christina Mary Moshøj".

Christina Mary Moshøj
Seniorkonsulent, cand.jur.

Sofie Lehmann Broe

Fra: Henriette Fagerberg Erichsen <hfe@advokatsamfundet.dk>
Sendt: 18. februar 2020 08:35
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Emne: Sv: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger (Sagsnr.: 2020 - 3)

Tak for henvendelsen.

Advokatrådet har besluttet ikke at afgive høringssvar.

Med venlig hilsen

ADVOKATSAMFUNDET
RETSSIKKERHED UAFHÆNGIGHED INTEGRITET

Henriette Fagerberg Erichsen
Sekretær

Advokatsamfundet, Kronprinsessegade 28, 1306 København K
D +45 33 96 97 28

hfe@advokatsamfundet.dk - www.advokatsamfundet.dk

Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach (ser@kum.dk)
Fra: Marianne Buxbom (mbx@kum.dk)
Titel: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger
Sendt: 07-02-2020 11:32

Hermed følger høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Høringssvar bedes sendt til ser@kum.dk.

Fristen for afgivelse af høringssvar er 6. marts 2020.

Med venlig hilsen

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Fuldmægtig | Kulturministeriet | Kulturbetvaring
Tlf. 41 39 38 38 | ser@kum.dk

Nybrogade 2 | 1203 København K | www.kum.dk

Please consider the environment before printing this message

Københavns Byret

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J.nr. 9099.2020.14

Den 10. februar 2020

Ved en mail af 7. februar 2020 har Kulturministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger over udkast til forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Der henvises til Deres j.nr. 19/03706.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Sofie Lehmann Broe

Fra: Marianne Buxbom
Sendt: 10. februar 2020 10:52
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Emne: VS: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Tvf

Fra: Dansk Arbejdsgiverforening <DA@da.dk>
Sendt: 10. februar 2020 10:36
Til: Marianne Buxbom <mbx@kum.dk>
Emne: SV: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Kære Marianne Buxbom

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af d. 7. februar 2020 vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Emma Søndergaard
Kontorelev

Fra: Marianne Buxbom <mbx@kum.dk>
Sendt: 7. februar 2020 11:32
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach <ser@kum.dk>
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Hermed følger høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Høringssvar bedes sendt til ser@kum.dk.

Fristen for afgivelse af høringssvar er 6. marts 2020.

Med venlig hilsen

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Fuldmægtig | Kulturministeriet | Kulturbevaring
Tlf. 41 39 38 38 | ser@kum.dk

Nybergsgade 2 | 1203 København K | www.kum.dk

 Please consider the environment before printing this message

Sofie Lehmann Broe

Fra: Nanna Skau Fischer <NSF@regioner.dk>
Sendt: 5. marts 2020 15:32
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Cc: Trine Korsgaard; Nanna Skau Fischer
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger) j.nr. 19/03706

Ved mail af 7. februar 2020 anmodede Kulturministeriet om bemærkninger til udkast til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger), jf. 19/03706.

Danske Regioner skal på baggrund af en høring af de fem regioner opfordre til, at der i loven tages højde, at der kan komme et potentielt større antal anmodninger om samtykke fra Rigsarkivet i sager om indsigt i egne personlige oplysninger i papirarkivalier, jf. lovforslagets § 39 b, hvilket vil kunne indebære et øget ressourcetræk i regionerne.

Hertil kommer, at pkt. 3 om økonomiske konsekvenser for det offentlige, ikke indeholder en stillingtagen til konsekvenser for det regionale niveau.

Med venlig hilsen

Nanna Skau Fischer
Juridisk Chefrådgiver

Danske Regioner
Dampfærgevej 22
2100 København Ø

M +45 22222153
E nsf@regioner.dk

Officiel post bedes sendt til
regioner@regioner.dk

www.regioner.dk

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Sendt med til: ser@kum.dk
Cc: jm@jm.dk

6. marts 2020

J.nr. 2020-11-0363
Dok.nr. 188394
Sagsbehandler
Marie Christiansen

Høring over forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger)

Ved e-mail af 7. februar 2020 har Kulturministeriet anmodet om Datatilsynets bemærkninger til ovenstående lovforslag.

Datatilsynet har følgende bemærkninger:

Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 6, at der i arkivloven foreslås indsat et nyt kapitel vedrørende ret til indsigt i ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier.

Som konsekvens heraf foreslås det at flytte den nugældende § 42 om ret til indsigt i egne oplysninger i digitale arkivalier til det nye kapitel 7a (som § 39 a) og samtidig indsætte en ny bestemmelse som § 39 b vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger i papirarkivalier.

I den forbindelse fremgår følgende af pkt. 2.2.1. i de almindelige bemærkninger:

"Den foreslåede § 39 b om ret til indsigt vil konkret kun have betydning for den type af papirarkivalier, som ikke i forvejen er omfattet af arkivlovens § 42 vedrørende digitale arkivalier, jf. databeskyttelsesforordningens afgrænsning. Der henvises til afsnit 2.1.10. ovenfor. Lovændringen om papirarkivalier sikrer, at der ikke sker forskelsbehandling på, om en borgers oplysninger fremgår i papirarkivalier eller i digitale arkivalier"

Datatilsynet må herefter forstå, at lovforslaget skal sikre ensartede rettigheder for registrerede til indsigt i egne oplysninger, uanset om oplysningerne fremgår af digitale arkivalier eller papirarkivalier.

Det fremgår imidlertid af de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2., at:

"Det bemærkes, at dokumenter med oplysninger om enkeltpersoner ofte indeholder følsomme personoplysninger om flere andre personer end om den, der har søgt indsigt – fx oplysninger om øvrige familiemedlemmer. Hensynet til beskyttelsen af øvrige personers oplysninger skal fortsat som hovedregel sikres gennem fastsættelse af vilkår, når det gælder papirarkivalier.

[...]

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk
CVR 11883729

Sammenfattende er det Datatilsynets opfattelse, at lovforslagets § 1 og § 2, stk. 2, bør udføres i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Side 3 af 3

Såfremt kravet om forudgående samtykke fra Datatilsynet – der hidtil kun har været gældende ved tilladelser vedrørende udlevering af ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale efter arkivlovens §§ 31 og 32 – udvides til også at omfatte sager om indsigt, vil det kunne medføre et væsentligt øget ressourceforbrug for tilsynet.

Hvis der udarbejdes et nyt udkast til lovforslag, der indeholder et sådant samtykkekrav, skal Datatilsynet derfor anmode om at få forelagt det nye udkast med henblik på tilsynets vurdering af ressourcebehovet.

Kopi af dette brev er dags dato sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Marie Christiansen

Til
Kulturministeriet
Att.: Sabine Erlenbach
Nybrogade 2
1203 København K
E-mail: ser@kum.dk

Høringssvar til forslag til lov om ændring af arkivloven

Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke takker for inddragelsen i høringen over forslag til lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Departementet ikke ingen bemærkninger til det fremsendte forslag.

Med venlig hilsen
Lene Møller

03-03-2020
Sagsnr. 2019 - 25098
Dok. nr. 13204010

Postboks 1029
3900 Nuuk
Tlf: +299 34 50 00
Email: ikiin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Digitaliseringsstyrelsen · Landgreven 4 · Postboks 2193 · 1017 København K

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

4. marts 2020
J.nr. 2020 - 1478

Høringssvar til forslag til lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Kulturministeriet har den 7. februar 2020 sendt udkast til forslag til Lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger) i høring.

Digitaliseringsstyrelsen har i det følgende redegjort for vores overordnede bemærkninger.

Til bemærkninger til § 39 b, stk. 1 (s. 21)

Digitaliseringsstyrelsen foreslår, at formuleringen:

”Dette kan enten ske digitalt ved hjælp af NemID eller ved personligt fremmode med gyldig billedlegitimation.”

udskiftes med

”Dette kan enten ske digitalt ved hjælp af den til enhver tid gældende nationale eID eller ved personligt fremmode med gyldig billedlegitimation.”

Denne bemærkning er grundet i, at NemID overgår til MitID i 2021, hvilket betyder, at brugen af begrebet NemID ikke er tilstrækkeligt tidssvarende og bekendtgørelsens ordvalg herefter vil være forældet.

Familieretshuset

Familieretshuset
Storetorv 10
6200 Aabenraa

Telefon: 7256 7000
Skriv til os via borger.dk
www.familieretshuset.dk

EAN-Nr. 5798000362222

Til Kulturministeriet

Svar på høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Familieretshuset har gennemgået det fremsendte høringsmateriale og har på den baggrund ingen kommentarer til lov om ændring af arkivloven.

Med venlig hilsen

Jesper Addemos Jappe
Kontorchef
Økonomi og styring
Familieretshuset

Dato:

17-02-2020

Direktion

Sagsbehandler:

Sandra Rieder Snitgaard

Fra: Sámal Tróndur Johansen <SamalTrondurJ@skjallasavn.fo>
Sendt: 9. marts 2020 15:03
Til: Rigsombuddet; Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Cc: Tjóðskjallasavnið
Emne: Svar fra Tjóðskjallasavnið: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger (RIGS-FO Sagsnr.: 2020 - 35)

Til Rigsombudet Færøerne og Kulturministeriet Danmark

Tjóðskjallasavnið (Færøernes Nationalarkiv) har to kommentarer i forbindelse med ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger. Begge kommentarer hænger sammen med spørgsmålet om hvorvidt/hvordan danske (arkiv-)love bør være gældende i Færøerne.

1. En yderligere liberalisering af bestemmelser om indsigt i eller adgang til personoplysninger hørende til rigsmyndigheder i Færøerne, kan være medvirkende til at skabe en yderligere skævvridning af den allerede eksisterende forskel på indsigt i eller adgang til de personoplysninger i Færøerne, som er endt i arkiv. Dette hænger sammen med, at de færøske bestemmelser (færøske arkivlov) for indsigt/adgang, er mere restriktive end de danske bestemmelser (dansk arkivlov). I praksis betyder dette, at hvis folk ønsker indsigt i materiale produceret af færøske myndigheder, skal de søge adgang ifølge færøske regler. Hvis de ønsker indsigt i materiale produceret af rigsmyndigheder, kan de ved denne ændring få direkte indsigt uden ansøgning. Hermed bliver det ikke arkivaliernes indhold eller karakter, som afgør, hvem der får indsigt eller hvordan, men hvilken (tilfældig) myndighed der har fremstillet oplysningen, som er afgørende. Dette virker ikke retfærdigt.
2. Den danske arkivlov er p.t. ikke formelt gældende for Færøerne. Alligevel kræver centralmyndighederne både i Danmark og i Færøerne allerede på nuværende tidspunkt, at Nationalarkivet anvender bestemmelserne i den danske arkivlov, når nogen søger indsigt i eller adgang til arkivalier, fremstillet af rigsmyndigheder i Færøerne. Spørgsmålet er dog, om det kan lade sig gøre, at følge bestemmelserne fuldt ud. Det er f.eks. ikke sikkert, at det vil være muligt at retsforfølge eventuelle overtrædelser af bestemmelserne, når de formelt ikke er gældende i Færøerne (eksempelvis ikke er sat i kraft ved kongelig anordning). Vil det f.eks. være muligt at retsforfølge en person i Færøerne, som overtræder kravet om ikke at misbruge personoplysninger, som de har fået indsigt i ifølge den danske arkivlov? (som formelt ikke er gældende i Færøerne). – Således vil det nok være et krav, at sætte den danske arkivlov i kraft, ved kgl. anordning, hvis man ønsker at den skal gælde for Færøerne. Alternativt kan man lade de færøske bestemmelser gælde for alt materiale leveret til Nationalarkivet, inkl. materiale fra rigsmyndigheder. Sidstnævnte princip ville være et mere retfærdigt princip.

Nationalarkivets bemærkninger hænger ikke udelukkende sammen med de foreslåede ændringer i den danske arkivlov. Måske hænger de lige så meget sammen med spørgsmålet om det overhoved er hensigtsmæssigt, at lade den danske arkivlov gælde for Færøerne. Og i den forbindelse vil det måske i lige så høj grad være relevant, at tage fat i disse forhold i forbindelse med de kommende forhandlinger om en fornyelse af den dansk-færøske arkivaftale.

Med venlig hilsen

Sámal Tróndur Finnsson Johansen
Direktør/Nationalarkivar

Tjóðskjallasavnið
Nationalarkivet
samaltrondurj@skjallasavn.fo

Sofie Lehmann Broe

Fra: LKonscern Jura (101s146) <LKonscern.Jura@krfo.dk>
Sendt: 26. februar 2020 09:00
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger), j.nr. 19/03706

Det kan oplyses, at Direktoratet for Kriminalforsorgen ikke har bemærkninger til forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger).

Med venlig hilsen

Vibeke Greve
Enhedsleder, Jura

Direktoratet for Kriminalforsorgen
Direkte tlf.: +45 7255 4703

Fra: Marianne Buxbom <mbx@kum.dk>
Sendt: 7. februar 2020 11:32
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach <ser@kum.dk>
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Hermed følger høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Høringssvar bedes sendt til ser@kum.dk.

Fristen for afgivelse af høringssvar er 6. marts 2020.

Med venlig hilsen

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Fuldmægtig | Kulturministeriet | Kulturbevaring
Tlf. 41 39 38 38 | ser@kum.dk

Nybrogade 2 | 1203 København K | www.kum.dk

 Please consider the environment before printing this message

Når du har kontakt til Kriminalforsorgen, behandler vi dine personoplysninger (dit navn, e-mail og andre oplysninger, som du har sendt). Læs mere om, hvordan [Kriminalforsorgen behandler personoplysninger](#).

Kulturministeriet

Københavns Universitets høringssvar over forslag til lov om ændring af arkivloven

5. MARTS 2020

Københavns Universitet takker for muligheden for at komme med bemærkninger til forslag til lov om ændring af arkivloven.

Københavns Universitet vil foreslå, at lovforslagets § 1, nr. 6 (den foreslåede nye § 39 b) tilpasses i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 22, stk. 5.

Den foreslåede lovændring skal sikre, at der ikke sker forskelsbehandling i indsigt retten i forhold til, om en borgers oplysninger fremgår i papirarkivalier eller i digitale arkivalier.

KU bemærker, at indsigt retten efter databeskyttelsesforordningen ikke omfatter oplysninger, der udelukkende behandles i videnskabeligt eller statistisk øjemed, jf. § 22, stk. 5, i databeskyttelsesloven.

For at sikre en ligestilling i borgernes mulighed for at få indsigt i egne personlige oplysninger, hvad enten personoplysningerne fremgår i papirarkivalier eller i digitale arkivalier, foreslår KU, at den foreslåede § 39 b undtager oplysninger, der udelukkende behandles i videnskabeligt eller statistisk øjemed fra indsigt retten.

NØRREGADE 10

1165 KØBENHAVN K

TLF 35 33 46 91

anbat@adm.ku.dk

SAG: 000-0013/20-7000

DOK.NR.: 18577962

Med venlig hilsen

A blue ink signature of Anders Bau Truelsen, consisting of stylized, overlapping letters.

Anders Bau Truelsen
Fuldmægtig

Høringssvar fra Organisationen Danske Arkiver (ODA):

Kulturministeriet har 7. februar 2020 sendt forslag til lov om ændring af arkivloven om ret til indsigt i egne oplysninger i høring.

Med lovforslaget gives borgerne en ret til adgang til at få oplysninger om dem selv i de offentlige arkiver. Adgang gives ud fra de nuværende regler som en dispensation evt. på vilkår såfremt der indgår oplysninger om 3. part.

Redegørelse

I forhold til, at Kulturministeriet den 7. februar 2020 har sendt et forslag til lov om ændring af arkivloven om ret til indsigt i egne oplysninger i høring, så kan det kort redegøres for, at Organisationen Danske Arkiver er positiv overfor et ensartet serviceniveau, der stiller borgere ens i forhold til adgang af arkivalier.

På baggrund af, at det med en ret til indsigt vurderes at blive nemmere at få adgang til egne oplysninger, forventer ODA, at flere borgere vil gøre brug af denne ret og at kommunearkiverne som følge af lovforslaget vil få en øget efterspørgsel. Lovforslaget tager dog ikke stilling til hvordan de øgede administrative omkostninger på kommunearkiverne skal finansieres.

ODA ser gerne, at det bliver præciseret i bemærkningerne, eller i form af en vejledning, hvornår arkiverne kan give indsigt. Dette ved at fastlægge vilkår om hvornår arkiverne skal ekstrahere oplysninger, således at praksis så vidt mulig bliver ens hos de offentlige arkiver.

Det er med beklagelse, at "Lov om ændring af arkivloven" kun tager højde for borgerens ret til indsigt i egne oplysninger på arkivet. ODA ville have hilst velkommen en mere omfattende revision af den eksisterende arkivlov, så vi fik en lovgivning, som gør driften af offentlige arkiver mere operationel i forhold til bl.a. digitalisering og Databeskyttelsesloven.

Generelle kommentarer

ODA hilser lovforslaget velkommen. Det er fornuftigt, at borgerne får ret til at se oplysninger om dem selv i offentlige arkiver.

ODA beklager på den anden side, at det lovforberedende arbejde, som foregik i det af Kulturministeriet nedsatte Arkivudvalg 2016-18, ikke inddrages i lovforslaget. Danmark har behov for en ny, samlet arkivlov, der fremtidssikrer dansk kulturarv.

Det er problematisk, at borgere fra kommuner med §7-arkiv kan rekvirere kopi af folkeskoleafgangsbevis gratis, mens borgere, der henvises til Rigsarkivet, skal betale for det. Et ensartet serviceniveau, der stiller borgere ens i forhold til adgang af arkivalier, er ODA derfor meget enig i.

Pligt til identifikation af arkivalier

På baggrund af, at det med en ret til indsigt vurderes at blive nemmere at få adgang til egne oplysninger, forventer ODA, at flere borgere vil gøre brug af denne ret. Kommunearkiverne vil som følge af lovforslaget få en øget efterspørgsel.

I bemærkningerne til lovforslaget tages der efter ODAs vurdering ikke højde for, at der med en ret til indsigt i papirarkivalier følger en øget administrativ opgave for kommunearkiverne til identifikation, fremfinding og fremsendelse, for at kunne give de pågældende borgere adgang.

Argumentationen om, at øget aktivitet ikke betyder øgede omkostning, da der i forvejen ikke er en hjemmel til opkrævning af betaling for arkivundersøgelser, fokuserer alene på borgerens omkostninger, og ikke på kommunearkivets administrative omkostninger ved en øget aktivitet (flere og mere komplekse ansøgninger).

ODA er ikke enige i, som det fremgår i bemærkningerne til lovforslaget, at kommunerne har pligt til at identificere arkivalier (afsnit 2.1.9). Kommunearkiver er forpligtet til at stille arkivalier til rådighed og vejlede (Arkivlovens § 7, stk. 3 og 4). Men hvor Rigsarkivet har hjemmel til at tage betaling for arkivundersøgelser som en ekstra service, i form af identifikation og fremfinding, kan ODA ikke genkende at kommunerne skulle være forpligtede til at foretage arkivundersøgelser, ligesom Rigsarkivet ikke er det. Hvis der er anden lovgivning som fastslår, at de kommunale arkiver har pligt til at identificere arkivalier, mens Rigsarkivet ikke har, så skal det meget tydeligt fremgå af loven, hvad det er for lovgivning, som denne tolkning beror på.

Hvis der med lovforslaget lægges op til et identifikationskrav, som det fremgår af bemærkningerne, uanset om borgeren skal have adgang via Rigsarkivet eller et kommunearkiv, er der for ODA tale om en ny opgave for kommunearkiverne, som vil betyde et større ressourceforbrug for kommunearkiverne.

Lovforslaget lægger op til et serviceniveau i arkiverne, der er sammenligneligt med det serviceniveau, der i dag gælder omkring aktindsigt efter de forskellige forvaltningsretlige love. Lovforslaget tager ikke højde for, at de forvaltningsretlige love er aktualitetslove, mens arkivloven og de nugældende adgangsregler vedrører oplysninger som ikke længere er i administrativ brug, og som ikke kan fremsøges ved indtastning af cpr. nummer i et administrativt kørende system.

Ny opgave: skanning

Lovforslagets §39e, stk. 4, stiller krav til arkiverne om digital fremsendelse til borgerne. Et sådant krav har ikke tidligere været til stede. Det er forbundet med endog meget store administrative omkostninger at indskanne papirsager og fremsende dem sikkert til borgerne. Til sammenligning skal anføres, at Rigsarkivet for amtsarkivalier tager minimum 239,- pr. sag på 1-50 sider for denne service.

Øvrige kommentarer

De offentlige arkivalier og opbevaring af arkivalier

I afsnit 2.1.1 fremgår det, at alle myndigheder, som udgangspunkt skal aflevere alle bevaringsværdige dokumenter til et offentligt arkiv. Det er meget vigtigt, at det her bliver tydeliggjort hvad bevaringsværdige personoplysninger er og hvor lille en repræsentativ del af befolkningens sager er klassificeret som bevaringsværdige.

Fremfinding af oplysninger på sagsniveau

Af bemærkningerne i afsnit 2.1.1, s. 6 indgår en præmis om, at arkivalier registreres på sagsniveau og at offentlige arkiver kan fremsøge oplysninger via sagsnummer eller sagstitel.

Denne praksis er mest dækkende for digitale arkivalier, eller hvor der eksisterer en elektronisk registrering af sager. For Papirarkivaliernes vedkommende indebærer ordning efter proveniensprincippet, at man bevarer den orden, og dermed også de søgeindgange, som arkivskaberen selv har lavet, fordi det arkivfagligt set er den korrekte måde at gøre det på. Ordning efter proveniensprincippet har ikke til formål at understøtte fremsøgning af personoplysninger i sager eller på tværs af sagsrækker. Arkivlovsændringen indfører en brug af arkiverne, som det aldrig har været hensigten at understøtte. Hensigten hermed er prisværdig, men at det kan medføre nye og større omkostninger for de offentlige arkiver er logisk fordi indikationen og fremfindning af sagerne er meget tidskrævende.

For personoplysninger i papirsager er det typisk i en protokol, der skal findes via et register eller kartotek. Det kan eksempelvis være registreret på morens fødselsdato. I en protokol over børn født udenfor ægteskab, skal et barn måske findes frem kronologisk i den rækkefølge, børnene er indskrevet. I børneværnets protokoller kan personoplysningerne stå under datoen for det møde, hvor sagen har været behandlet. Arkivalier kan være registreret på pakke/bindniveau, uden at der i alle tilfælde findes tilhørende søgemidler. For at finde en given sag, er arkivet derfor ofte nødt til at gennemse adskillige arkivæsker/protokoller.

Arkivindsigt på vilkår eller ekstrahering

Som det bemærkes i afsnit 2.2.2, indeholder dokumenter med oplysninger om enkeltpersoner ofte følsomme personoplysninger om flere andre personer. Hensyn til beskyttelse af øvrige personer skal som hovedregel sikres gennem fastsættelse af vilkår.

ODA ser gerne, at det bliver præciseret i bemærkningerne, eller i form af en vejledning, hvornår arkiverne kan give indsigt. Dette ved at fastlægge vilkår om hvornår arkiverne skal ekstrahere oplysninger, således at praksis så vidt mulig bliver ens hos de offentlige arkiver.

Om Datatilsynet

Det anføres i bemærkningerne, afsnit 2.2.2, at de nuværende bestemmelser §33-35 om samtykke fra afleverende myndighed, Datatilsynet og Domstolsstyrelsen fastholdes, men kun for så vidt angår forespørgsler, der indeholder oplysninger om tredjemand.

Imidlertid står der i lovforslaget ikke noget om, at §33-35 begrænses på den måde. Som lovforslaget er udformet, vil alle forespørgsler derfor skulle indhente samtykke.

Særligt om private arkivalier.

Det er interessant, at der lægges op til at papirarkiver fra visse typer private arkivalier (2.2.4) omfattes af indsigtsretten, men giver det mening, hvis de samme arkivalier ikke er omfattet af bevaringsbestemmelserne? Vil det ikke være mere hensigtsmæssigt at disse typer for private arkivalier bliver omfattet af bevaringsbestemmelserne?

Det er nødvendigt at loven præciserer, hvilke private arkivalier der hører under loven.

Områder i loven, hvor der opstår fortolknings spørgsmål.

1. Vil retten til (akt)indsigt i arkivets samlinger gennem forvaltningen fortsat eksistere parallelt med de nye regler? og hvornår er det forvaltningen som træffer afgørelse om hvorvidt indsigt kan gives? Ifølge §39c indgives indsigtsanmodningen til det arkiv, som er i besiddelse af de oplysninger, der

søges indsigt i, men afgørelse skal træffes af den myndighed, der oprindeligt har behandlet de pågældende oplysninger. Skal det forstås sådan, at forvaltningerne nu kan/ skal sende alle indsigtsanmodninger til arkivet, som potentielt skal søge efter oplysninger i alle arkivenheder? Det er desuden vigtigt, at lovforslaget får afklaret hvordan forholdet er mellem §33 og §39c. stk. 3?

2. Under 2.1.3. står: Det offentlige arkivs afgørelser træffes i øvrigt inden for rammerne af forvaltningsretten f.eks. i forhold til partshøring, sagsoplysning og vejledningspligt. "Partshøring" gælder det kun hvis arkivalierne indeholder oplysninger om 3. part, hvis der er fastsat en længere tilgængelighedsfrist (§27), eller hvis arkivalierne ikke er 20 år gamle (§33)?
3. I den nuværende arkivlov, er der **ikke** afleveringsfrister for kommunale arkivalier (hvis der ikke er tale om oplysninger, der er omfattet af persondatabeskyttelseslovens sletningsbestemmelser). Borgere, der som følge af arkivlovsrevisionen måtte forvente, at de oplysninger, der efterspørger, er afleveret til offentligt arkiv, kan altså blive skuffende., når sagerne ikke er afleveret. Da kommuner kan vælge at opbevare arkivalier selv indtil aflevering til offentligt arkiv,-er det i den nuværende lovgivning antaget, at arkivlovens bestemmelser gælder uanset om arkivalierne er afleveret til arkiv. Vil det fortsat være sådan under den nye lovgivning?

Ikkrafttrædelsestidspunkt

I lovforslaget angives at loven træder i kraft den 1. juli 2020. De fleste kommunearkiver forventes at holde sommerferielukket i juli, hvorfor ikrafttrædelsesdato tidligst bør være 1. august og gerne 1. september 2020.

Arkivlovsrevisionen.

ODA var en af de beskikkede parter, som var indstillet til at sidde med i Arkivudvalget, som i perioden 2016 - 2018 var nedsat af regeringen med det formål at afdække, hvilke konsekvenser digitaliseringen af den offentlige forvaltning har for arkivlovgivningen. Det er med beklagelse, at "Lov om ændring af arkivloven" ikke tager højde for de mange ændringsbehov, som fremgik af Rapporten fra Arkivudvalget. De offentlige arkiver har behov for at få en arkivlov, som gør driften af arkiverne operationel i forhold til bl.a. digitalisering og Databeskyttelsesloven.

Arkivudvalget anbefaler, at det i arkivlovens bemærkninger fastslås, at datasikkerhed udgør den tilstrækkelige garanti for databeskyttelse, og at dataminimering og pseudonymisering strider imod arkivanvendelse i samfundets interesse. Det kan fastslås, at følsomme persondata på offentlige arkiver er tilstrækkeligt sikret efter de standarder, som gælder på området.

Arkivudvalget anbefaler, at de nugældende regler om adgang til arkivalier før tilgængelighedsfristens udløb fortsætter uændret, idet Rigsarkivets praksis i forhold til pseudonymisering og anonymisering af data ved udlevering findes tilstrækkelig. Arkivudvalget anbefaler, at der for kommunale arkiver, oprettet efter reglerne i arkivlovens § 7, gives en hjemmel til at kræve betaling for arkivteknisk bistand efter de samme regler som for Rigsarkivet.

Arkivudvalget anbefaler, at det i en ny arkivlov fastsættes, at retten til berigtigelse og begrænsning ikke gælder. Dette kan begrundes med, at arkivalier må bevares i sin originale form.

Der henvises til Arkivudvalgets afsluttende rapport til Kulturministeren.

Med venlig hilsen

Organisation Danske Arkiver.
Formand Charlotte Voss

Sofie Lehmann Broe

Fra: Jan Hempel <Jan.Hempel@politiforbundet.dk>
Sendt: 12. februar 2020 09:39
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Emne: VS: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger
Vedhæftede filer: Høringsbrev.pdf; Forslag til lov om ændring af arkivloven.pdf; Høringsliste.pdf

Til Kulturministeriet.

Politiforbundet har ingen bemærkninger til høringen.

Politiforbundets jr.nr. 2020-00153.

Med venlig hilsen

Jan Hempel
Forbundssekretær

H.C. Andersens Boulevard 38
DK-1553 København V

Tlf. +45 3345 5965
E-mail mail@politiforbundet.dk

Politiforbundet passer på dine data. Læs mere om vores behandling af dine oplysninger her <https://www.politiforbundet.dk/om-politiforbundet/politiforbundets-databeskyttelsespolitik>

Denne e-mail fra Politiforbundet kan indeholde fortroligt materiale. E-mailen er kun beregnet for ovennævnte modtager(e). Hvis du har modtaget e-mailen ved en fejl, beder vi dig venligst kontakte afsenderen og i øvrigt slette e-mailen, inkl. eventuelle kopier og vedhæftede dokumenter. På forhånd tak

Henvendelser kan rettes skriftligt til Politiforbundet. Der kan sendes sikkert til mail@politiforbundet.dk. Det forudsætter dog, at du selv har adgang til at sende fra sikkermail.

Fra: Marianne Buxbom <mbx@kum.dk>
Sendt: 7. februar 2020 11:32
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach <ser@kum.dk>
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Hermed følger høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Høringssvar bedes sendt til ser@kum.dk.

Fristen for afgivelse af høringssvar er 6. marts 2020.

Med venlig hilsen

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Fuldmægtig | Kulturministeriet | Kulturbevaring
Tlf. 41 39 38 38 | ser@kum.dk

Nybergsgade 2 | 1203 København K | www.kum.dk

Sofie Lehmann Broe

Fra: Christian Sivert Brogaard <csb@procesbevillingsnaevnet.dk>
Sendt: 5. marts 2020 15:52
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Cc: Hanne Kjærulff
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger, j. nr. 19/03706.

Til Kulturministeriet
Att.: Sabine Holløse Würtz Erlenbach

Procesbevillingsnævnet har modtaget Kulturministeriets mail af 7. februar 2020 vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

I den anledning kan det oplyses, at Procesbevillingsnævnet ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Christian Sivert Brogaard
Souschef

Procesbevillingsnævnet

St. Kongensgade 1-3, 2. sal
1264 København K

Tlf.: 33 12 13 20

post@procesbevillingsnaevnet.dk

www.procesbevillingsnaevnet.dk

Sofie Lehmann Broe

Fra: Rigsombuddet
Sendt: 11. februar 2020 11:53
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Emne: Sv: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger (RIGS-FO Sagsnr.: 2020 - 35)

Hej

Rigsombuddet på Færøerne har ingen bemærkninger til det tilsendte forslag.

vh

Rigsombudsmanden
på Færøerne

Elsa Maria L. Østergaard
Specialkonsulent
Amtmansbrekkan 6
FO-100 Tórshavn
Tlf.: +298 201200
E-mail: ro@fo.stm.dk
www.rigsombudsmanden.fo

Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach (ser@kum.dk)
Fra: Marianne Buxbom (mbx@kum.dk)
Titel: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger
Sendt: 07-02-2020 11:32:26

Hermed følger høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Høringssvar bedes sendt til ser@kum.dk.

Fristen for afgivelse af høringssvar er 6. marts 2020.

Med venlig hilsen

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Fuldmægtig | Kulturministeriet | Kulturbetvaring
Tlf. 41 39 38 38 | ser@kum.dk

Nybrogade 2 | 1203 København K | www.kum.dk

Please consider the environment before printing this message

Sofie Lehmann Broe

Fra: 19kontor@rigsrevisionen.dk
Sendt: 20. februar 2020 08:56
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger), j.nr. 19/03706

Kulturministeriet har den 7. februar 2020 sendt lov om ændring af arkivloven i høring.

Ministeriernes forpligtelse til at høre Rigsrevisionen er fastlagt af rigsrevisorloven, §§ 7 og 10 (Lovbekendtgørelse nr. 101 af 19/01/2012) og angår revisions- og/eller regnskabsforhold, der kan have betydning for Rigsrevisionens opgaver.

Vi har gennemgået lovforslaget og kan konstatere, at det ikke omhandler revisions- eller regnskabsforhold i staten eller andre offentlige virksomheder, der revideres af Rigsrevisionen.

Vi har derfor ikke behandlet henvendelsen yderligere.

Med venlig hilsen

Mette E. Matthiasen
Ledelsessekretariatet

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 85 73
mem@rigsrevisionen.dk

www.rigsrevisionen.dk

Fra: Marianne Buxbom <mbx@kum.dk>
Sendt: 7. februar 2020 11:32
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach <ser@kum.dk>
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Hermed følger høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Høringssvar bedes sendt til ser@kum.dk.

Fristen for afgivelse af høringssvar er 6. marts 2020.

Med venlig hilsen

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Fuldmægtig | Kulturministeriet | Kulturbevaring
Tlf. 41 39 38 38 | ser@kum.dk

Sofie Lehmann Broe

Fra: Kasper Hovgaard Storch <kstorch@ruc.dk>
Sendt: 11. februar 2020 08:59
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Emne: Sv: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger (RUC 808443)

Kære Sabrina

Jeg skal på vegne af Roskilde Universitet takke for muligheden for at komme med bemærkninger til høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger. RUC har i denne omgang ikke bemærkninger til forslaget.

Mange hilsner
Kasper

Med venlig hilsen

Kasper Hovgaard Storch
Studentermedhjælp/Studerende

Roskilde Universitet
Samfundsvidenskab/Politik og Administration/Kommunikation og Rek

Universitetsvej 1
DK-4000 Roskilde
Telefon: +4546743928
ruc.dk

facebook.com/ruc.dk
twitter.com/roskildeuni
instagram.com/roskildeuniversitet

Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach (ser@kum.dk)
Fra: Marianne Buxbom (mbx@kum.dk)
Titel: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger
Sendt: 07-02-2020 11:32:26

Hermed følger høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Høringssvar bedes sendt til ser@kum.dk.

Fristen for afgivelse af høringssvar er 6. marts 2020.

Med venlig hilsen

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Fuldmægtig | Kulturministeriet | Kulturbæring
Tlf. 41 39 38 38 | ser@kum.dk

Sofie Lehmann Broe

Fra: Ina Iwersen <Inalwersen@Shret.dk>
Sendt: 17. februar 2020 15:35
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Cc: Marianne Abildtrup
Emne: VS: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger
Vedhæftede filer: Høringsbrev.pdf; Forslag til lov om ændring af arkivloven.pdf; Høringsliste.pdf

Til rette vedkommende

Høringen giver ikke Sø- og Handelsretten anledning til at komme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ina Darby Iwersen
Kst. Retsassessor
Direkte: + 45 99 68 47 06
Inalwersen@shret.dk

Sø- og Handelsretten

Amaliegade 35, 2. sal
1256 København K.
Tlf.: 99 68 46 20
www.shret.dk

Fra: Marianne Buxbom <mbx@kum.dk>
Sendt: 7. februar 2020 11:33
Til: Sabine Holløse Würtz Erlenbach <ser@kum.dk>
Emne: Høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger

Hermed følger høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger.

Høringssvar bedes sendt til ser@kum.dk.

Fristen for afgivelse af høringssvar er 6. marts 2020.

Med venlig hilsen

Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Fuldmægtig | Kulturministeriet | Kulturbeskyttelse
Tlf. 41 39 38 38 | ser@kum.dk

Nybrogade 2 | 1203 København K | www.kum.dk

Please consider the environment before printing this message

Vestre Landsret
Præsidenten

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

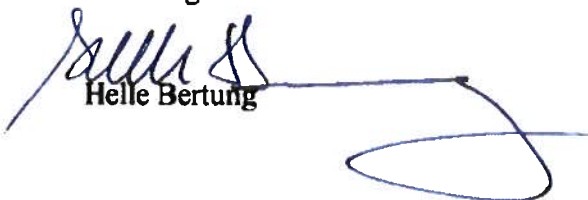
Sendt pr. mail til ser@kum.dk

J.nr. 40A-VL-21-20
Den 27/02-2020

Kulturministeriet har ved brev af 7. februar 2020 (sagsnr. 19/03706) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

Østre Landsret
Præsidenten

Den 26-02-20
J.nr. 40A-ØL-20-20
Init: sdy

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Sendt pr. mail til ser@kum.dk

Kulturministeriet har ved brev af 7. februar 2020 (Sagsnr. 19/03706) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over forslag til lov om ændring af arkivloven (ret til indsigt i egne oplysninger).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om forslaget.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Børge Borsbo

AALBORG UNIVERSITET

Kulturministeriet
Kulturbevaring
Att.: Fuldmægtig Sabine Holløse Würtz Erlenbach
Nybrogade 2
1203 København K

Aalborg Universitet
Postboks 159
9100 Aalborg

Sagsbehandler:
Linda Tørmgren Henriksen
Telefon: 9940 8087
E-mail: lith@adm.aau.dk

Dato: 04-03-2020
Sagsnr.: 2020-080-00416

Høringsvar til høring over lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger, j.nr. 19/03706

Aalborg Universitet takker for muligheden for at kommentere på regeringens forslag til lov om ændring af arkivloven vedrørende ret til indsigt i egne oplysninger. Aalborg Universitet har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Lovforslagets § 39a giver fysiske personer ret til at fremsætte begæring om indsigt efter artikel 15 i Databeskyttelsesforordningen i oplysninger, som er overført til opbevaring i det pågældende offentlige arkiv. Begæringen videresendes af det pågældende arkiv til vedkommende myndighed, der oprindeligt har behandlet de pågældende oplysninger, og myndigheden skal træffe afgørelse om indsigt.

Bemærkningerne til lovforslaget henviser til de særlige undtagelser fra indsigtsretten i databeskyttelseslovens § 22, stk. 2. Bemærkningerne forholder sig ikke imidlertid ikke til undtagelsesbestemmelsen i databeskyttelseslovens § 22, stk. 5, hvorefter indsigtsretten ikke finder anvendelse, hvis oplysningerne udelukkende behandles i videnskabeligt eller statistisk øjemed. Aalborg Universitet formoder, at ved modtagelse af indsigtsanmodninger fra en arkivmyndighed, at universiteterne konkret kan afvise at give indsigt efter § 22, stk. 5, som ved modtagelse af indsigtsanmodninger direkte fra de registrerede.

Arkivmyndigheden skal indhente samtykke ifølge lovforslagets §§ 31 og 39b fra den afleverende myndighed i en række oplyste tilfælde, inden arkivet træffer afgørelse om udlevering af papirarkivalier. Imidlertid fremgår det, at samtykket kun angår oplysninger om øvrige personer end den, der begærer om indsigt, og at afleveringsmyndigheden skal foretage en vurdering af, om samtykke kan afgives med afsæt i eventuel anden lovgivning, hvorefter arkivmyndigheden vurderer, om der er afgørende hensyn, der taler imod at udlevere oplysningerne.

Aalborg Universitet formoder, at også i disse tilfælde vil hensynet til databeskyttelseslovens § 22, stk. 5, vil vægte højt.

Hvis indsigtsanmodningen ikke kan afvises med henvisning til databeskyttelseslovens § 22, stk. 5, når dokumenterne er arkiveret, vil det have den uhensigtsmæssige konsekvens, at der vil være forskellige retstillinger for de registrerede, som dataene omhandler, afhængigt af om data er på forskningsinstitutionen eller om data er i et arkiv.

Med venlig hilsen

Maj Rosenstand
Bibliotekschef

København, Dato 18. marts 2020

HØRINGSSVAR OVER FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF ARKIVLOVEN

(RET TIL INDSIGT I EGNE OPLYSNINGER) J.NR. 19/03706

Ved mail af 7. februar 2020 har Kulturministeriet anmodet om Amnesty Internationals eventuelle bemærkninger til ovennævnte forslag til lov om ændring af arkivloven.

Generelle bemærkninger

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, side 5 og 6 m.fl., at borgernes frie og uhindrede adgang til oplysninger om dem selv i offentlige journalsystemer og databaser m.v. må anses som en retlig hjørnesten i et åbent og demokratisk samfund. Lovbestemte regler om borgernes ret til indsiget i egne oplysninger har grundlæggende til formål at sikre borgerne et udtrykkeligt retskrav på adgang til oplysninger om dem selv – som befinder sig i myndighedernes varetægt.

Det fremgår videre, at den foreslåede lovændring primært har til formål at tilvejebringe en retstilstand, som er på linje med anden lovgivning, hvor borgerne er sikret en lovhjemlet ret til at se og benytte oplysninger om dem selv, som opbevares i de offentlige arkiver.

Grundlæggende skal den foreslåede bestemmelse om ret til indsiget i egne oplysninger give borgerne en fri og uhindret adgang til egne oplysninger,

som beror hos Rigsarkivet eller hos regionale eller kommunale arkiver omfattet af arkivloven.

Det betyder først og fremmest, at borgerne ikke skal ansøge om tilladelse til at se egne oplysninger, men har et retskrav på at se oplysningerne – nu også papirarkivalier og bestemte private arkivalier.

Efter Amnesty Internationals opfattelse er det et positivt skridt, at man vil styrke borgerens retsstilling på dette område ved at styrke borgernes indsiget og dermed også åbenheden og gennemsigtigheden i den offentlige forvaltning.

Forslaget går dermed isoleret set imod den generelle trend i lovgivningen med stadig større lukkethed om (masse)overvågning og hemmelig registrering af borgernes færden, som efter Amnesty Internationals opfattelse for en stor dels vedkommende kan tilskrives den trinvis udvikling af en ændret retsopfattelse i de seneste 15-20 års anti-terrorlovgivning, og som kan genfindes flere steder i lovgivningen, herunder mørklægningsbestemmelserne i offentlighedsloven, retsplejelovens udvidede muligheder for at efterforske borgerne uden at underrette dem og hemmeligholde beviser m.v.

Netop fordi spørgsmål om åbenhed og personfølsomme data har spillet en så betydelig retspolitisk rolle de seneste 15 år, ville det have været hensigtsmæssigt og nyttigt, hvis forslaget havde været mere detaljeret og oplysende om, hvad baggrunden eller formålet er for nærværende forslag. At anføre, at formålet er styrke borgernes adgang til indsigt i egne sager, er ikke i sig selv meget oplysende.

Der savnes en nærmere angivelse af, hvilken funktion ændringerne – især af § 30, stk. 3, og den nye § 46, stk. 4, og § 46a – tænkes at skulle få. Den konkrete praksis eller udmøntning af lovforslaget (konkrete eksempler på fremtidig praksis) kan ikke udledes af bemærkningerne til forslaget.

Amnesty International skal opfordre Kulturministeriet til at redegøre for baggrunden for forslaget; hvilke konkrete retsvirkninger forslaget tænkes at skulle have på retspraksis.

Ved læsning af den del af forslaget, som findes i forslaget til nye § 46, stk. 4, og § 46 a, stk. 1 og 2, kunne man få den tanke, at forslaget udspringer af de sørgelige erfaringer, som Godhavnssagen førte med sig og et ønske om at gøre det lettere for forurettede at søge oprejsning og erstatning ved at styrke mulighederne for fremtidige "Godhavnsbørn" for at indhente den nødvendige dokumentation. Er denne antagelse korrekt, ville det kunne lette vurderingen af, om forslaget er hensigtsmæssigt formuleret, at formålet er klart og praktisk formuleret.

Konkrete bemærkninger

Pkt. 1, forslag til ny § 30, stk. 3:

Ingen bemærkninger til sletningen af "er part i den sag eller" i sig selv.

Det ville dog have været hensigtsmæssigt med nogle oplysninger i bemærkningerne til forslaget om den fremtidige afgrænsning af *"eller har en særlig individuel interesse i de oplysninger, der søges adgang til"*. Efter en rent sproglig fortolkning må det antages, at ændringen bør føre en udvidelse af adgangen til de pågældende ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier.

Pkt. 2, forslag til ny § 33:

Ingen bemærkninger.

Pkt. 3, forslag til ny § 34:

Ingen bemærkninger.

Pkt. 4, forslag til ny § 35:

Ingen bemærkninger.

Pkt. 5:

Ingen bemærkninger.

Pkt. 6, forslag til ny § 39 a - § 39 e:

§ 39 a:

Ingen bemærkninger.

§ 39 b, stk. 1:

Det er positivt, at borgerens ret til indsigt nu udvides, således at adgangen papirarkivalier får samme beskyttelse som adgangen til digitale arkivalier.

§ 39 b, stk. 2 og 3:

Ingen bemærkninger.

§ 39 c-e:

Ingen bemærkninger.

Pkt. 7, 8 og 9:

Ingen bemærkninger.

Pkt. 10, forslag til ny § 46, stk. 4:

Det er en positiv tilføjelse til reglerne om indsigt i private arkivalier, der er indleveret til offentlige arkiver, at man (den afleverende part og arkivet) ikke længere vil kunne aftale så restriktive regler om tilgængelighed(sfrister), at borgere reelt afskæres fra indsigt i oplysninger om deres egne forhold – alene begrundet i, at oplysningerne hidrører fra private aktører – når der er tale om særlige kategorier af forsorgs- eller behandlingsrelateret art.

Pkt. 11, forslag til ny § 46 a:

Efter Amnesty Internationals opfattelse er det en positiv nyskabelse, at borgeren fremover vil kunne få indsigt i papirarkivalier, som er afleveret fra private/selvejende institutioner til de offentlige arkiver, når der er tale om oplysninger, som findes i form af systematiske fortegnelser eller dokumenter i individuelle klient-, elev-, beboer- eller patientsager.

Det fremgår, at der er tale om private organisationer og institutioner, som har udført opgaver på forsorgsområdet for "det offentlige". Amnesty International er enig med forslaget, når det anføres i bemærkningerne, at en borger ikke bør have en ringere retsstilling, alene fordi den behandling eller indkvartering, som indsigten/arkivalierne omhandler, vedrører/hidrører fra en privat/selvejende institution i stedet for en offentlig institution.

Når formålet med § 46 a er at styrke retten til indsigt i egne oplysninger/optegnelser, for borgere, som har været behandlet/indkvarteret m.v. af private institutioner og dermed har været i et afhængighedsforhold til de pågældende institutioner, så bør denne styrkelse af borgernes indsigtsret altid gælde oplysninger af denne art – og det vil sige, så bør de omhandlede private/selvejende institutioner altid have pligt til at aflevere sådanne personoplysninger til de offentlige arkiver.

Som forslaget er formuleret, fremgår det ikke udtrykkeligt, at de pågældende institutioner har en generel pligt til at aflevere dokumentationen til de offentlige arkiver, men alene, at de private institutioner kan indgå aftaler med de offentlige arkiver om en sådan aflevering og om tilgængelighedsfrister m.v.

Amnesty International skal opfordre til, at forslaget præciseres, således at det fremgår udtrykkeligt, at oplysninger omfattet af forslaget til § 46 a, altid skal arkiveres hos de offentlige arkiver.

Det fremgår endelig af bemærkningerne, side 23, at den i § 46 a nævnte ret til indsigt i egne oplysninger ikke omfatter indsigt i rent private arkivalier – som har karakter af omtale af en person i en mellem to private personer udvekslet meddelelse – i form af et brev, e-mail eller omtale i andre private arkivalier, herunder dagbøger m.v.

Efter Amnesty Internationals opfattelse bør det overvejes, om man overhovedet kan tale om "private arkivalier" i situationer, hvor den ene part (eller

begge) har deres kendskab til den borger, som omtales – netop fra deres arbejde. Man må spørge, om en pædagog eller forstander på en institution overhovedet har et ”område”, hvor omtale af personer, som har boet eller været i behandling på en given institution, kan kaldes privat. Omtale af personer, som behandleren/forstanderen kender fra sit arbejde med den pågældende – og ikke på nogen anden måde – er efter Amnesty Internationals opfattelse ikke ”privat” – uanset om omtalen/referencen falder i et *i formen* privat brev.

Amnesty International skal opfordre til, at forslaget ændres, således at det fremgår, at omtale/oplysninger/viden om en person, som en professionel/behandler alene er i kommet besiddelse af i kraft af sit arbejde, ikke skal anses for at være ”rent privat” og ikke skal holdes ude af borgerens indsigtsret.

Amnesty International,
den 20. marts 2020